

Bruxelles, den 8.9.2016
COM(2016) 558 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om gennemførelsen af Rådets direktiv 98/58/EF om beskyttelse af dyr, der holdes til
landbrugsformål

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af Rådets direktiv 98/58/EF om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål

1. Indledning

I henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 98/58/EF skal Kommissionen forelægge en rapport for Rådet på grundlag af de erfaringer, som medlemsstaterne har gjort siden gennemførelsen af direktivet.

I Kommissionens beslutning 2006/778/EF¹ er der fastsat bestemmelser *om mindstekrav til indsamling af oplysninger i forbindelse med inspektion af produktionssteder, hvor der holdes visse dyr til landbrugsformål*. Bilagene til beslutningen indeholder skemaer med de krav, der skal kontrolleres med hensyn til manglende overholdelse af reglerne. I henhold til samme beslutning har medlemsstaterne siden juni 2009 været forpligtet til at indsende årlige rapporter til Kommissionen. I beslutningens betragtning 9 er det desuden fastsat, at "*indsamling af data om dyrevelfærdsinspektioner er af afgørende betydning for, at Fællesskabet kan evaluere virkningerne af sin politik på området.*"

I EU's dyrevelfærdsstrategi 2012-2015² udpeges manglende håndhævelse af EU-retten som et af de største problemer i forbindelse med dyrevelfærd. Desuden giver nærværende rapport til Rådet om gennemførelsen af Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 *om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål*³, et værdifuldt indblik i forskellige områder af håndhævelse.

2. Metodologi

Rapporten dækker perioden fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2014.

Der er ved udarbejdelsen af rapporten anvendt tre informationskilder:

De anvendte data stammer for det første fra rapporter fra Kommissionen, der indeholder resultaterne af de kontroller, den har foretaget i medlemsstaterne. Rapporterne er primært fra årene 2011-2013, da de kontroller, der blev udført i disse år, havde særligt fokus på situationen på selve bedrifterne (se tabel 1 i bilag I).

For det andet skal hver medlemsstat sikre, at dyrevelfærdsinspektioner udføres i overensstemmelse med de regler for offentlig kontrol, der er fastsat i forordning (EF) nr. 882/2004⁴. De nationale kompetente myndigheder er ansvarlige for årligt at aflægge rapport til Kommissionen om resultaterne af disse inspektioner. Kommissionen har anvendt de data,

¹ Kommissionens beslutning 2006/778/EF af 14. november 2006 om mindstekrav til indsamling af oplysninger i forbindelse med inspektion af produktionssteder, hvor der holdes visse dyr til landbrugsformål (EUT L 314 af 15.11.2006, s. 39).

² COM(2012) 6 final/2.

³ EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

som medlemsstaterne har fremlagt⁵ for årene 2013 og 2014, da disse data giver et billede af den seneste situation. Tabel 2 i bilag I viser antallet af bedrifter, der har været genstand for inspektion, og procentdelen af de steder, der er blevet inspiceret.

Endelig modtager Kommissionen af og til klager⁶ vedrørende en eller flere medlemsstaters angivelige manglende anvendelse af EU-retten. Disse klager kan også give et værdifuldt indblik i områder, hvor borgerne oplever, at der ikke sker korrekt håndhævelse.

3. Resultater

3.1 System for tilsyn og inspektioner

Kommissionens kontroller viser, at medlemsstaterne har indført et risikobaseret system for udvælgelse af steder til inspektion. En betydelig årsag til at udføre risikobaserede dyrevelfærdsinspektioner på bedrifter var forordning (EF) Nr. 882/2004 om offentlig kontrol og krydsoverensstemmelseskontroller for enkeltbetalinger til bedrifter⁷.

Flere medlemsstater giver en detaljeret beskrivelse af deres system for udvælgelse af de bedrifter, der skal inspiceres, hvilket også bekræfter anvendelsen af en risikobaseret tilgang. Desuden skal det absolutte antal inspektioner i henhold til EU-retten⁸ stå i et rimeligt forhold til produktionens størrelse og det antal dyr, der er involveret.

Yderligere skal medlemsstaterne følge op på enhver anbefaling, der gives under kontrollerne. Kommissionen bemærkede under sine kontroller, at nationale embedsmænd greb til handling i alle tilfælde. Dog konstaterede den også, at foranstaltningerne i tre medlemsstater ikke førte til, at reglerne blev overholdt. I to af disse medlemsstater vurderedes dette at skyldes mangel på tilstrækkeligt afskrækkende sanktioner, mens én medlemsstat ikke havde forfulgt sagen på passende vis.

3.2 Variationer i medlemsstaternes indberetninger

De betydelige forskelle i medlemsstaternes rapporter gjorde overordnet set fortolkningen og sammenligningen af dataene vanskeligere.

Der blev i 2012 udarbejdet et onlineskema på grundlag af skemaerne i beslutning 2006/778/EF, og medlemsstaterne har anvendt dette skema i 2013 og 2014. Onlineskemaet har givet Kommissionen mulighed for at analysere de indberettede tal mere effektivt. Der er dog fortsat uoverensstemmelser. Dette gør sig især gældende for tamhøns. I henhold til

⁵ Visse data fra disse rapporter er blevet ekstrapoleret og fremlægges i bilag I.

⁶ COM(2012) 154 final — Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Ajourføring af meddelelsen om forbindelserne med klager i sager om anvendelsen af EU-retten.

⁷ Landbrugere kan modtage direkte betalinger, forudsat at de holder deres jord i god landbrugsmæssig stand og overholder de standarder vedrørende folkesundhed, dyre- og plantesundhed, miljø og dyrevelfærd (krydsoverensstemmelse), der er fastsat i forordningen.

⁸ I henhold til direktiv 2008/120/EF og 2008/119/EF skal inspektioner "hvert år omfatte et antal statistisk repræsentative stikprøver af de forskellige produktionssystemer i hver medlemsstat".

definitionen af "tamhøns"⁹ bør kolonnen vedrørende denne kategori af fjerkræ kun anvendes til høns, der holdes med henblik på kødproduktion (slagtekyllinger). Flere medlemsstater har imidlertid også medtaget tal for små bedrifter¹⁰ med æglæggende høner i kolonnen vedrørende tamhøns. Det er derfor umuligt at vide, om resultaterne er repræsentative for bedrifter med slagtekyllinger eller med æglæggende høner.

Et lignende problem gør sig gældende for kategorien "kvæg", der omfatter både oksekøds- og mælkeproduktionssystemer. Da risiciene for dyrevelfærd i de to systemer er forskellige, ville det være nyttigt med en særskilt analyse af dataene.

3.3. Tekniske resultater

For det første er forudsætningen for, at resultaterne kan betragtes som repræsentative for produktionssystemet, at procentdelen af inspicerede bedrifter i forhold til antallet af bedrifter i alt er stor nok (se figur 1 i bilag I). Kun i ét tilfælde understregede Kommissionens eksperter, at antallet af inspicerede faciliteter var ret lavt i forhold til produktionens størrelse. Kommissionen rapporterede ikke om nogen mangler i forbindelse med den risikobaserede udvælgelse af bedrifter.

Det skal bemærkes, at antallet af inspicerede bedrifter var særlig højt i 2013 og 2014 for både æglæggende høner og søer. Dette kan skyldes forbuddet mod ikkestimulusberigede bure til æglæggende høner (2012) og indførelsen af gruppeopstaldning af søer (2013) og den hermed forbundne forpligtelse til at sikre fuld overholdelse af reglerne.

For det andet er det med hensyn til antallet af tilfælde af manglende overholdelse vigtigt at huske på, at disse omfatter alle typer af brud på EU-retten, selv mindre overtrædelser. Kategori A og B i tabel 3 omfatter administrative sager om manglende overholdelse, der resulterer i en anmodning om at behandle spørgsmålet inden for enten tre måneder eller sommetider længere tid. Kategori C omfatter mere alvorlige overtrædelser, der resulterer i øjeblikkelig handling med henblik på administrative eller strafferetlige sanktioner. Således kan det nævnes, at kun 8,1 % af de brud på EU-retten, der blev registreret på bedrifter med tamhøns i 2014, var alvorlige og resulterede i øjeblikkelig handling.

Endelig er det vigtigt at tage hensyn til, at der med en risikobaseret tilgang er særlig opmærksomhed på de bedrifter, hvor der er størst sandsynlighed for overtrædelser. Derfor er et øget antal indberettede overtrædelser ikke nødvendigvis tegn på en forværret velfærdssituation. Desuden burde den risikobaserede tilgang overordnet set resultere i hurtigere behandling af dyrevelfærdsmæssige spørgsmål og i en forbedret situation for dyrene.

⁹ Kommissionens beslutning 2006/778/EF, bilag IV, tabel 2. Tamhøns omfatter fjerkræ af arten *Gallus gallus* med undtagelse af æglæggende høner.

¹⁰ Mindre end 350 høner.

Under behørig hensyntagen til metodologiske svagheder er resultaterne som følger:

Kommissionens kontroller

Atten af Kommissionens kontroller i 2011-13 omfattede æglæggende høner (13) og/eller søer (8). Resultaterne af disse kontroller giver et godt billede af situationen forud for indførelsen af forbuddet mod ikkestimulusberigede bure til æglæggende høner og overgangen til gruppeopstaldning af søer.

I de fleste af de medlemsstater, hvor der er blevet gennemført kontroller vedrørende svinehold, rapporterede Kommissionens eksperter også om manglende overholdelse af reglerne med hensyn til tilvejebringelse af rodemateriale og forhindring af halekupering. Resultaterne i disse medlemsstater er ret forskelligartede. Nogle steder blev der gjort meget lidt med hensyn til at forhindre rutinemæssig halekupering eller tilvejebringe rodemateriale.

Ofte insisterede den kompetente myndighed ikke tilstrækkeligt på, at der skulle gennemføres andre foranstaltninger, såsom ændringer af miljøfaktorer eller driftssystemer. Desuden blev uegnede materialer, såsom metalkæder, betragtet som acceptable af størstedelen af medlemsstaternes embedsmænd, mens egnede materialer for eksempel blev betragtet som inkompatible med dræningssystemer.

Fire medlemsstater har udstedt retningslinjer eller indført foranstaltninger for at mindske manglende overholdelse af reglerne. Dog blev det i forbindelse med kontrollerne klart, at medlemsstaternes embedsmænd ofte manglede ekspertise med hensyn til at fortolke kravene om tilvejebringelse af rodemateriale og om de ændringer af drifts- og miljøfaktorer, der skal foretages, førend der kan udføres rutinemæssig halekupering.

Kommissionen udførte også 9 kontroller i 2014¹¹, hvor det blev konstateret, at data fra slagterier blev anvendt til vurdering af dyrevelfærden på bedrifter med tamhøns/slagtekyllinger. Imidlertid anvendte kun tre af de medlemsstater, hvor der blev udført kontroller, i praksis disse oplysninger til kontrol af bedrifter. I de øvrige medlemsstater blev der jævnligt set svære læsioner ved slagtning, men disse blev kun i ringe omfang indberettet til dem, der kontrollerede bedrifterne.

Medlemsstaternes rapporter

Oplysninger om overtrædelser, der er indberettet af medlemsstaterne med hensyn til de opdrættede arter, der er omfattet af EU-reglerne om dyrevelfærd, kan findes i tabel 3 i bilag I.

Registrering er en af de kategorier, hvor der er et stort antal tilfælde af manglende overholdelse af reglerne med hensyn til næsten alle opdrættede arter. Denne kategori vedrører utilstrækkelig sporbarhed med hensyn til medicinske behandlinger og dødelighed, som landbrugeren har observeret, og er en vigtig kilde til oplysninger.

¹¹ Referencenumre på kontrolrapporter: Spanien 7079, Det Forenede Kongerige 7080, Danmark 7061, Tyskland 7073, Tjekkiet 7060, Ungarn 7072, Belgien 7059, Nederlandene 7078 og Italien 7075.

Med hensyn til de krav, der berører dyret selv, drejer de oftest forekommende negative konstaterede forhold sig om "*rum og bygninger til husning af dyr*". Ukorrekt udformning af bygninger, gulvarealer og installationer falder ind under denne kategori. Denne omfatter desuden udstyr inde i bygningen/buret/boksen samt uhensigtsmæssig anvendelse af faciliteterne såsom dårlige ventilations- eller belysningsystemer.

De vigtigste af de øvrige typer af manglende overholdelse af reglerne varierer afhængigt af de opdrættede dyrearter. For kalve vedrørte den manglende oversættelse "*bevægelsesfrihed*", der omfatter et dyrs mulighed for at bevæge sig rundt, og regler vedrørende tøjring, mens det med hensyn til tamhøns var den regelmæssige kontrol af funktionen af "*automatiseret og mekanisk udstyr*", der var problemer med. Med hensyn til fritgående æglæggende høner, kalve, får og geder var der ret ofte problemer i forbindelse med "*foder, vand og andre stoffer*". Dette sidste emne omfatter selve kosten, dyrets adgang til foder og vand og kontrol af alle former for foder- og drikkeautomater.

Medlemsstaternes rapporter viser en andel af manglende overholdelse af reglerne på 8,4 % i 2013 vedrørende svin og tilvejebringelse af rodemateriale. Med hensyn til operative indgreb (bl.a. halekupering, men også kastrering og klipning af tænder) registrerede medlemsstaterne en andel af manglende overholdelse af reglerne på 2,2 %.

Klager

I 2013 og 2014 registrerede Kommissionen otte klager vedrørende medlemsstater, der ikke forsynede svin med rodemateriale, og vedrørende rutinemæssig halekupering. Disse klager afspejler også resultaterne af Kommissionens kontroller. Fem af sagerne er foreløbig blevet afsluttet. I mellemtiden har Kommissionen udstedt retningslinjer på området¹².

Selv om der har været klager vedrørende andre dyrevelfærdsmæssige spørgsmål såsom fremstilling af foie gras, transport og velfærd ved slagtning, forbliver antallet for hvert af disse emner lavt. Alle klagerne er blevet nøje vurderet, og det er blevet konkluderet, at der ikke var tilstrækkeligt belæg for at gå videre med nogen af dem. Størstedelen af sagerne er derfor blevet afsluttet.

4. Konklusion

De overordnede principper og bestemmelser, der er fastsat i direktiv 98/58/EF om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, har bidraget til etableringen af en fælles ramme for velfærd for opdrættede dyr i EU. Direktivet har også støttet medlemsstaterne i arbejdet med at sikre, at disse regler bliver håndhævet og gennemført korrekt. Som et afgørende element er

¹² Kommissionens henstilling (EU) 2016/336 af 8. marts 2016 om anvendelsen af Rådets direktiv 2008/120/EF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin for så vidt angår foranstaltninger med henblik på at begrænse behovet for halekupering (EUT L 62 af 9.3.2016, s. 20),

SWD(2016) 49 final http://ec.europa.eu/food/animals/welfare/practice/farm/pigs/index_en.htm

medlemsstaterne forpligtet til at indsende årlige rapporter om resultaterne af deres kontrol af anvendelsen af dyrevelfærdsreglerne og til at opstille nye mål for at forbedre håndhævelsen af reglerne; dette har ledt til en opprioritering af velfærdsspørgsmål. Rapporterne viser, at medlemsstaterne tilsyneladende arbejder systematisk på at håndtere enhver manglende overholdelse af reglerne og på at håndhæve EU's dyrevelfærdsregler. Dette understøttes af tal fra den foregående rapport fra Kommissionen fra 2006¹³ og af tal indberettet af medlemsstaterne for 2013 og 2014. Antallet af bedrifter, der overholder reglerne, er blevet mærkbart forbedret.

Med hensyn til de to senest indførte foranstaltninger — forbuddet mod ikkestimulusberigede bure til æglæggende høner (2012) og enkeltbåse til søer (2013) — har den indsats, som Kommissionen har gjort for at tilskynde alle medlemsstater til at håndhæve disse forbud korrekt, faktisk vist sig at være effektiv. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed, opfylder alle medlemsstater på nuværende tidspunkt reglerne og anvender enten stimulusberigede bure eller alternative systemer til æglæggende høner. Med hensyn til gruppeopstaldning af søer opfylder 25 medlemsstater reglerne, mens tre har erklæret, at de overholder reglerne fuldt ud. Kommissionen er i gang med at kontrollere den dokumentation, der er fremlagt for at underbygge disse erklæringer.

I de fleste tilfælde viser dataene beskedne forbedringer mellem 2013 og 2014. For eksempel steg andelen af registreret overholdelse af reglerne med hensyn til tamhøns og kravet vedrørende "*automatiseret og mekanisk udstyr*" fra 82,1 % til 86,4 %. For størstedelen af arter og produktionssystemer blev der fra 2013 til 2014 også overordnet set indberettet forbedringer med hensyn til "*registrering*" og "*rum og bygninger til husning af dyr*". Størstedelen af de medlemsstater, der har fremlagt en analyse af deres resultater, nævner også, at der overordnet set er en tendens til ændring til det bedre. Nogle medlemsstater understregede også, at mangel på viden ofte er årsagen til manglende overholdelse af reglerne, og de har af den grund indført foranstaltninger med hensyn til uddannelse i deres handlingsplaner for det kommende år.

Denne overordnede forbedring, der også omfatter medlemsstaternes indsats, underbygges af Kommissionens kontroller i samme periode. Konklusionen på disse har været, at medlemsstaterne har fulgt op på anbefalingerne, og at situationen er blevet forbedret sammenlignet med tidligere kontroller.

Det er imidlertid nødvendigt at arbejde videre med medlemsstaterne for yderligere at forbedre den måde, hvorpå overholdelsen af dyrevelfærdsreglerne indberettes. Siden offentliggørelsen af beslutning 2006/778/EF er der for eksempel blevet vedtaget andre retlige krav på dyrevelfærdsområdet¹⁴. Sådanne lovgivningsmæssige ændringer, der er indført på et senere tidspunkt, er ikke afspejlet i de rapporteringsforpligtelser, der gælder i dag. Der er behov for at overveje, hvordan der sikres en harmonisk overførelse af disse supplerende data, samtidig med at den administrative byrde holdes på et minimum.

¹³ KOM(2006) 838 endelig.

¹⁴ Direktiv 2007/43/EF.

Endelig fremgår det klart af de oplysninger, der er indsamlet, at det er nødvendigt med en bedre fælles forståelse af de nuværende dyrevelfærdsregler og af, hvordan disse regler anvendes og håndhæves. Dette gør sig især gældende for visse retlige krav vedrørende velfærd for svin. Data fra medlemsstaterne viser, at der mellem 2013 og 2014 kun skete en lille stigning i antallet af registrerede brud på reglerne med hensyn til tilvejebringelse af rodemateriale, og at antallet af brud på reglerne med hensyn til halekupering af svin faldt. Dette står i modsætning til Kommissionens kontrolrapporter, der med hensyn til de fleste af de medlemsstater, der har været genstand for kontrol, viser et meget højere antal brud på reglerne med hensyn til disse to krav. Desuden er antallet af klager vedrørende disse emner tegn på, at der blandt EU-borgerne er en øget opmærksomhed om og en stigende interesse for svins velfærd. De lavere tal, som medlemsstaterne har indberettet, kunne skyldes en manglende evne til at gennemskue, hvornår reglerne ikke er overholdt. Kommissionens kontroller viste, at de fleste medlemsstater vurderede, at de overholdt EU-retten med hensyn til halekupering. I mellemtiden er der i flere år blevet arbejdet videre med dette emne, og målet er mere viden og ændrede holdninger. Ved Kommissionens henstilling (EU) 2016/336 af 8. marts 2016 er der indført en række vigtige parametre med hensyn til at mindske halebidning, og egenskaberne ved optimalt beskæftigelses- og rodemateriale beskrives. Det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager henstillingen, giver medlemsstaterne yderligere oplysninger om emnet samt redskaber og indikatorer, der kan anvendes til at vurdere situationen på bedrifterne.

Kommissionen vil som minimum fortsætte med at overvåge overholdelsen af reglerne i Rådets direktiv 98/58/EF. Det fremgår imidlertid af de handlingsplaner, der er blevet fremlagt, og de bemærkninger, der er blevet fremsat, at medlemsstaterne anvender forskellige redskaber til at forbedre håndhævelsen af reglerne på dette område. Samtidig finder Kommissionen det afgørende, at dialogen med interesserede parter udvikles yderligere med henblik på at tilgodese særlige initiativer og projekter på området, der kunne blive til fælles gavn fra både et økonomisk og et dyrevelfærdsmæssigt synspunkt. På den baggrund arbejder Kommissionen på nuværende tidspunkt på et mere systematisk og synligt format for denne dialog, således at alle interesserede parter (dyrevelfærdsorganisationer, videnskabsmænd, dyrlæger, landbrugere, fødevarermyndigheder, fødevareretailhandlere etc.) kan udtrykke deres bekymringer og dele viden og ressourcer med henblik på at skabe fælles aktiviteter.

Yderligere vil vedtagelsen af Kommissionens forslag om offentlig kontrol¹⁵ bane vejen for etablering af EU-referencecentre for dyrevelfærd, der igen ville kunne bidrage til yderligere forbedringer gennem skabelse og udveksling af bedre teknisk og videnskabelig viden.

¹⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på anvendelsen af fødevarer- og foderstoflovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed, planteforneringsmateriale og plantebeskyttelsesmidler og om ændring af forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 1829/2003, (EF) nr. 1831/2003, (EF) nr. 1/2005, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 834/2007, (EF) nr. 1099/2009, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012 og (EU) nr. 652/2014 samt direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF, 2008/120/EF og 2009/128/EF (forordningen om offentlig kontrol). Interinstitutionel sag: 2013/0140(COD).

Bilag I

Tabel 1

Liste over Kommissionens kontroller 2010-2014

Medlemsstat	Rapportnr.:	Genstand for dyrevelfærdskontrol	Dato
Malta	2010-8386	bedrifter og transportere (æglæggende høner, kalve, svin, 2006/778)	Januar 2010
Luxemburg	2010-8385	bedrifter og transportere (98/58, 2006/778, æglæggende høner, svin)	Januar 2010
Frankrig	2010-8390	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin, 2006/778)	Februar 2010
Polen	2010-8387	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin)	Februar-marts 2010
Italien	2010-8388	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, svin)	Marts 2010
Rumænien	2010-8389	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin)	April 2010
Bulgarien	2010-8383	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin)	April 2010
Tjekkiet	2010-8384	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin)	Juni 2010
Sverige	2010-8391	bedrifter og transportere (2006/778, æglæggende høner, svin)	Oktober 2010
Danmark	2010-8392	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin)	November 2010
Østrig	2011-6096	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, svin, slagtekyllinger)	Januar 2011
Portugal	2011-6052	bedrifter og transportere (slagtekyllinger, æglæggende høner, kalve, svin)	Maj 2011
Polen	2011-6049	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, svin, slagtekyllinger)	Maj-juni 2011
Belgien	2011-6039	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, svin, slagtekyllinger)	Juni-juli 2011
Ungarn	2011-6045	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, slagtekyllinger, svin, gæs i henhold til Europarådets regler (CoE-gæs)	September 2011
Slovakiet	2011-6053	bedrifter og transportere (æglæggende høner, slagtekyllinger, svin)	September 2011
Italien	2011-6048	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, svin, slagtekyllinger)	November 2011
Irland	2012-6379	æglæggende høner på bedrifter	Marts 2012
Slovenien	2012-6375	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, svin, slagtekyllinger)	April 2012
Nederlandene	2012-6376	bedrifter og transportere (98/58, æglæggende høner, svin, slagtekyllinger CoE-kvæg)	Maj 2012
Bulgarien	2012-6454	bedrifter og transportere (æglæggende høner, slagtekyllinger, svin)	Juni 2012
Letland	2012-6525	bedrifter og transportere (98/58, 2006/778, æglæggende høner, svin, slagtekyllinger, kalve, CoE-kvæg, CoE-pelsdyrfarme)	Oktober 2012
Litauen	2012-6526	bedrifter og transportere (98/58, svin, slagtekyllinger, CoE-pelsdyrfarme)	November 2012
Frankrig	2012-6446	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin, slagtekyllinger, CoE-berberierænder)	November 2012
Rumænien	2012-6374	bedrifter og transportere (æglæggende høner, svin, slagtekyllinger, CoE-kalkuner, CoE-ænder)	November 2012
Det Forenede Kongerige	2013-6822	de vigtigste opdrættede arter og høns til kødproduktion (slagtekyllinger, CoE-kalkuner)	Februar-marts 2013
Danmark	2013-6807	de vigtigste opdrættede arter og høns til kødproduktion (slagtekyllinger, CoE-pelsfarme, CoE-kvæg)	Oktober 2013
Østrig	2013-6805	de vigtigste opdrættede arter — Europarådets krav (2006/778, CoE-kvæg, CoE-kalkuner, CoE-gæs)	November 2013

Tabel 2

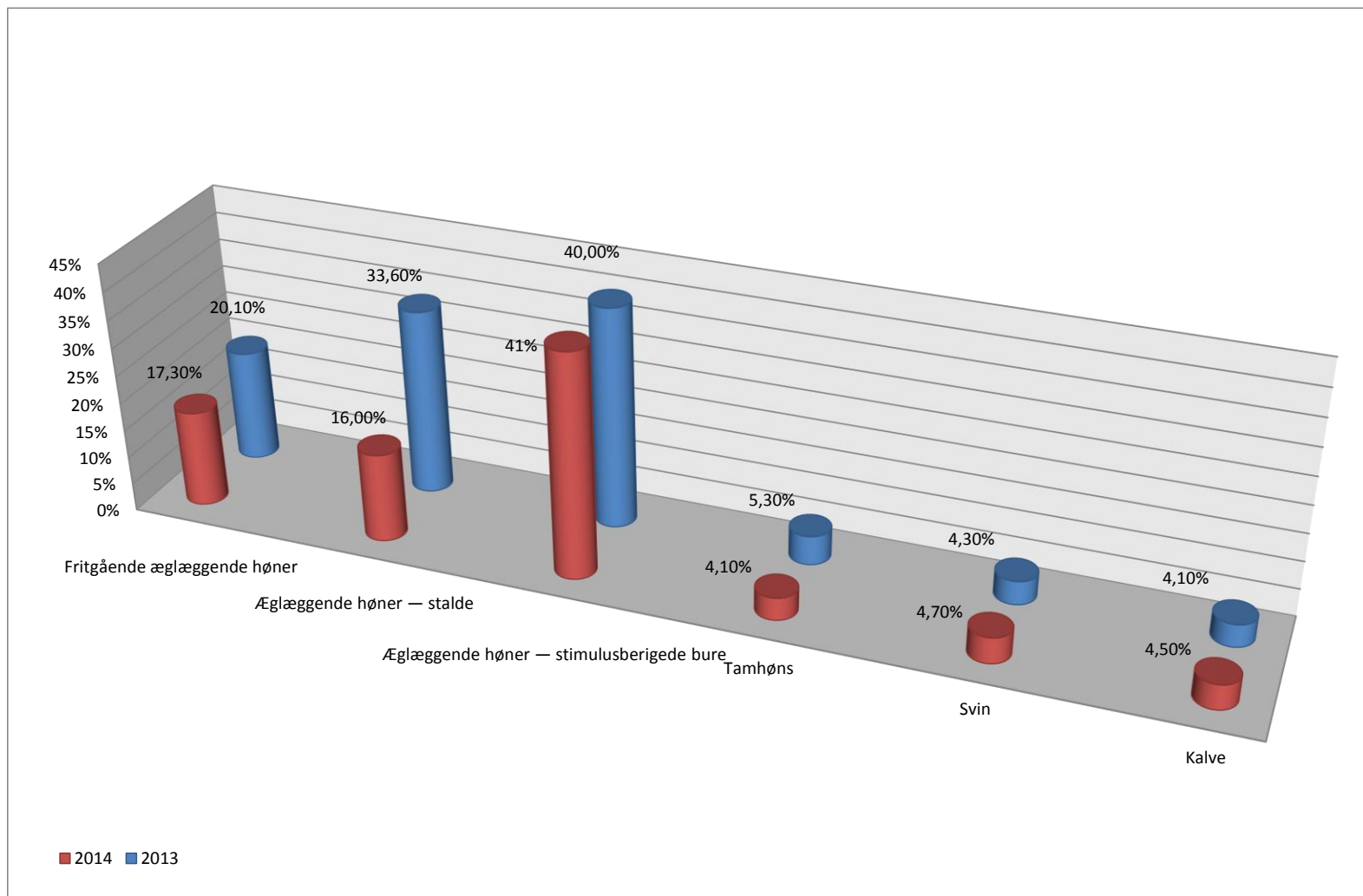
Resumé af alle medlemsstaternes rapporter for 2013-2014 efter art

2013	Kategoribeskrivelse	Fritgående æglæggende høner	Æglæggende høner — stalde	Æglæggende høner — stimulusberigede bure	Kalkuner	Tamhøns	Ænder	Gæs
	Produktionssteder, hvor der kan foretages inspektion	6 731	3 490	3 236	19 768	111 115	29 877	13 553
	Produktionssteder, hvor der er blevet foretaget inspektion	20,1 %	33,6 %	40 %	5,1 %	5,3 %	2,8 %	5,6 %
	Produktionssteder uden tilfælde af manglende overholdelse af reglerne	89,8 %	89,4 %	87,5 %	90,7 %	82,7 %	89,9 %	89 %
Kategoribeskrivelse	Strudsefugle	Svin	Kvæg (undtagen kalve)	Kalve	Får	Geder	Pelsdyr	
Produktionssteder, hvor der kan foretages inspektion	788	685 660	1 503 586	942 407	549 713	186 632	3 956	
Produktionssteder, hvor der er blevet foretaget inspektion	13,5 %	4,3 %	4,5 %	4,1 %	3 %	2,5 %	28,8 %	
Produktionssteder uden tilfælde af manglende overholdelse af reglerne	90,6 %	80,8 %	86,2 %	87,2 %	86,4 %	80,7 %	85,1 %	
2014	Kategoribeskrivelse	Fritgående æglæggende høner	Æglæggende høner — stalde	Æglæggende høner — stimulusberigede bure	Kalkuner	Tamhøns	Ænder	Gæs
	Produktionssteder, hvor der kan foretages inspektion	12 099	12 772	3 565	26 395	183 920	75 420	37 241
	Produktionssteder, hvor der er blevet foretaget inspektion	17,3 %	16 %	40,5 %	5,6 %	4,1 %	1,9 %	3,3 %
	Produktionssteder uden tilfælde af manglende overholdelse af reglerne	91,8 %	92,3 %	86,4 %	88,4 %	83,5 %	91,5 %	90,7 %
Kategoribeskrivelse	Strudsefugle	Svin	Kvæg (undtagen kalve)	Kalve	Får	Geder	Pelsdyr	
Produktionssteder, hvor der kan foretages inspektion	1 716	767 042	1 626 413	978 358	653 721	235 205	4 317	
Produktionssteder, hvor der er blevet foretaget	11,2 %	4,7 %	4,6 %	4,5 %	3,4 %	2,9 %	28,7 %	

inspektion							
Produktionssteder uden tilfælde af manglende overholdelse af reglerne	92,2 %	82,2 %	86,6 %	84,7 %	89,5 %	81,4 %	85,6 %

Figur 1

Procentdel af produktionssteder, hvor der er blevet foretaget inspektion i 2013 og 2014

Tabel 3

Antal produktionssteder i medlemsstaterne, hvor der kan foretages inspektion, og procentdel af tilfælde af manglende overholdelse af reglerne i 2013 og 2014

— de vigtigste opdrættede arter

Kategoribeskrivelse	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2013	2014
	Fritgående æglæggende høner	Fritgående æglæggende høner	Svin	Svin	Kalve	Kalve	Tamhøns	Tamhøns
Produktionssteder, hvor der kan foretages inspektion	6 731	12 099	685 660	767 042	942 407	978 358	111 115	183 920
Produktionssteder, hvor der er blevet foretaget inspektion	20,1 %	17,3 %	4,3 %	4,7 %	4,1 %	4,5 %	5,3 %	4,1 %
Produktionssteder uden tilfælde af manglende overholdelse af reglerne	89,8 %	91,8 %	80,8 %	82,2 %	87,2 %	84,7 %	82,7 %	83,5 %
Manglende overholdelse i procent efter kategori								
Personale	5,6 %	5,6 %	2,9 %	3,1 %	2,4 %	2,3 %	14 %	10,5 %
Inspektion	6,1 %	8,9 %	7,8 %	9,2 %	7,8 %	8,8 %	8,2 %	7,4 %
Registrering	22,7 %	27,1 %	15,5 %	13,5 %	17,4 %	12,8 %	44,5 %	30,5 %
Bevægelsesfrihed	0,5 %	2,8 %	3 %	4,1 %	14,2 %	14,3 %	3,4 %	4,4 %
Pladsforhold	5,6 %	5,1 %	13 %	6,3 %	6,9 %	7 %	4 %	5,1 %
Rum og bygninger til husning af dyr	78,3 %	84,6 %	27,5 %	28,5 %	40,9 %	39,3 %	36,4 %	37,3 %
Minimumsbelysning	2,5 %	3,3 %	5,5 %	8,8 %	1,9 %	2,8 %	0,8 %	2,7 %
Gulvarealer (svin)	0 %	0 %	8,8 %	9,3 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Rodemateriale (svin)	0 %	0 %	8,4 %	10 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Automatiseret og mekanisk udstyr	6,6 %	5,6 %	4,7 %	4,2 %	3 %	3,3 %	17,9 %	14,6 %
Foder, vand og andre stoffer	28,3 %	35 %	11,8 %	11,5 %	13,3 %	16,4 %	7,2 %	8,3 %
Hæmoglobin (kalve)	0 %	0 %	0 %	0 %	0,4 %	0,5 %	0 %	0 %
Fiberholdigt foder (kalve og søer)	0 %	0 %	0,2 %	0,2 %	0,2 %	1 %	0 %	0 %
Operative indgreb	0,5 %	1,9 %	2,2 %	1,8 %	0,3 %	0,3 %	0,8 %	0,4 %
Avlsprocedurer (ikke æglæggende høner)	0 %	0 %	2 %	1,3 %	1,1 %	1 %	11 %	7,1 %
Antal kategorier af manglende overholdelse af reglerne								
Kategori A	56,1 %	64 %	64,2 %	66,1 %	73,3 %	76,6 %	69,8 %	73,2 %
Kategori B	37,9 %	25,7 %	20,3 %	22,1 %	15,1 %	12,9 %	23,4 %	18,5 %
Kategori C	6,1 %	10,3 %	15,6 %	11,8 %	11,5 %	10,5 %	6,8 %	8,3 %

Bilag II

Oversigt over dyrevelfærdslovgivning, der er relevant for situationen på bedrifterne

Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23).

Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner (EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53).

Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (EUT L 182 af 12.7.2007, s. 19).

Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (kodificeret udgave) (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7).

Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (kodificeret udgave) (EUT L 47 af 18.2.2009, s. 5).

Kommissionens direktiv 2002/4/EF af 30. januar 2002 om registrering af virksomheder, der holder æglæggende høner, og som er omfattet af Rådets direktiv 1999/74/EF (EFT L 30 af 31.1.2002, s. 44.)

Kommissionens beslutning 2006/778/EF af 14. november 2006 om mindstekrav til indsamling af oplysninger i forbindelse med inspektion af produktionssteder, hvor der holdes visse dyr til landbrugsformål (EUT L 314 af 15.11.2006, s. 39).